

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Co/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 5021200362
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:5021200362.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov Mgr. Dušana Čima a JUDr. Terézie Mecelovej, v spore žalobcu: EuroSpotrebiteľ, občianske združenie, Kysucké Nové Mesto, Sládkovičova 1222/73, IČO: 51 428 148, proti žalovanému: SMER - sociálna demokracia, Bratislava, Súmravná 3263/25, IČO: 31 801 242, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ivana Remšíkovej, s.r.o., Pezinok, Holubyho 35, IČO: 50 750 810, o abstraktnú kontrolu v spotrebiteľských veciach, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11C/2/2021 z 24. marca 2022, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Návrh žalobcu na prerušenie konania a na predloženie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd Slovenskej republiky z a m i e t a.

Návrh žalobcu na prerušenie konania a na predloženie návrhu na začatie konania o prejudiciálnych otázkach na Súdny dvor Európskej únie z a m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Žalobou doručenou dňa 2. augusta 2021 pôvodne na Krajský súd v Žiline a dňa 6. augusta 2021 postúpenou na Krajský súd v Bratislave, kauzálne príslušnému súdu sa žalobca domáhal, aby súd určil (vyslovil), že v relevantnom období činnosti žalovaného:

a) neevidovanie a nevybavovanie spotrebiteľských reklamácií, nekalé združovanie v politickom subjekte, odmietanie sa ospravedlniť za protiprávne konanie, neoprávnené odmietanie odškodniť poškodených spotrebiteľov (občanov), udržiavanie a predlžovanie protiprávneho stavu;

b) neplnenie si verejných vyhlásení alebo sľubov, najmä úmyselné sľubovanie nesplniteľných sľubov alebo vyhlásení, oneskorené plnenie verejných sľubov alebo vyhlásení, vyhlásenia a sľuby na výstavbu diaľnice Bratislava - Košice v roku 2010, vyhlásenia a sľuby na trinásť dôchodok dôchodcom v SR v

roku 2010, vyhlásenia a sľuby jedna zdravotná poisťovňa v SR od roku 2014, nekalý marketing a nekalá reklama, klamanie členov, spotrebiteľov (i voličov), nekalá politická činnosť;

c) nepravdivé tvrdenie žalovaného, že politická strana nemá právnu zodpovednosť za škody, nemajetkovú ujmu alebo právnu zodpovednosť za primerané finančné zadost'učinenie k poškodeným spotrebiteľom za porušovanie právnej povinnosti, vrátane neplnenia si verejných vyhlásení alebo sľubov svojich členov alebo funkcionárov daných v mene žalovaného;

d) nepravdivé tvrdenie žalovaného, že výkon politických práv je absolútny a môže byť v rozpore so zásadami poctivosti, slušnosti, čestnosti a v rozpore s dobrými mravmi alebo zásadami poctivého obchodného styku alebo protiprávny;

e) nepravdivé tvrdenie, že SMER - sociálna demokracia je politická strana (v ďalšom texte len „strana“), ktorá presadzuje princípy slobody, demokracie, rovnosti, sociálnej spravodlivosti, solidarity a environmentálnej zodpovednosti prostredníctvom parlamentnej a priamej demokracie; pôsobí v rámci politického systému Slovenskej republiky i Európskej únie a hlási sa k myšlienkam a základným programovým cieľom Socialistickej internacionály a Strany európskych socialistov; strana svoje všeobecné ciele konkretizuje v programových dokumentoch a v súlade so svojimi stanovami a programovými cieľmi;

f) nepravdivé tvrdenie, že žalovaný subjekt, jeho členovia a funkcionári vykonávajú svoju činnosť v súlade so všeobecnými záväznými právnymi predpismi platnými na území Slovenskej republiky a v súlade so svojimi stanovami a programovými cieľmi;

boli a sú nekalé praktiky v neprospech spotrebiteľov;

Navrhovaným výrokom II. sa žalobca domáhal, aby súd právoplatnosťou tohto rozhodnutia pro futuro zakázal žalovanému subjektu používať tieto žalované vyššie špecifikované a súdom ex offio zistené nekalé praktiky alebo žalované nekalé praktiky a navrhovaným výrokom III. sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k 100% náhrade trov konania žalobcu.

2. Žalobca v žalobe poukázal na §§ 301-306 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 3 zákona o súdoch, §§ 1-14, § 18, § 21, § 26 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, prílohu č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, prílohu č. 2 k zákonu č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“ aj „ZoOS“), ako aj na zoznam preberaných právne záväzných aktov Európskej únie, ďalej na rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa spotrebiteľských vecí a následne vo vzťahu k predmetu sporu iniciovaného predmetnou žalobou uviedol, že sa obracia na súd vo veci abstraktnej kontroly vo veciach ochrany spotrebiteľov pre porušovanie práv spotrebiteľov žalovaným dodávateľom, ktorý už niekoľko rokov opakovane v priebehu rokov 2005 a nasl. v SR (ďalej aj len „v relevantnom období“) poskytuje služby a sprostredkúva rôznorodú nekalú činnosť v neprospech spotrebiteľov v rámci svojej činnosti, združovania aj politickej súťaže. Žalobca má za to, že žalovaný deklaruje a opakovane zavádza verejnosť formuláciami vo svojich stanovách a programových cieľoch, ďalej že žalovaný a jeho členovia v relevantnom období uplatňujú proti-spotrebiteľské praktiky bez odbornej starostlivosti, najmä formou zneužívania práva, opakovane vykonáva klamlivé činnosti, uplatňuje nekalé nemorálne aj protiprávne princípy, difamačné útoky na iné osoby, klamlivé vyhlásenia vo vzťahu k verejnosti a spotrebiteľom s cieľom sa majetkovo a inak obohacovať s tým, že podľa žalobcu je najvyšší čas, aby do tohto bordelu kvalifikovane zasiahol súd abstraktnou kontrolou v žalovanej veci a preskúmal dlhoročné týranie spoločnosti vo forme tohto žalovaného typu útoku na práva spotrebiteľov. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že ide o právnickú osobu v zmysle § 18 ods. 2 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v spojení s § 4 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach (ďalej len „zákon č. 85/2005 Z. z.“ aj „zákon o politických stranách a politických hnutiach“) činnú v súkromnej sfére v rámci združovania občanov, a preto podľa žalobcu nepochybne ide o obchodníka na trhu v Slovenskej republike (konkurenta iných subjektov), keď „obchodník“ je akákoľvek právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskej Únie (ďalej len „EÚ“), koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení tohto obchodníka (členovia a funkcionári žalovaného). Žalovanú činnosť a status žalovaného je podľa názoru žalobcu potrebné subsumovať čiastočne pod obchodnú činnosť, čiastočne pod remeselnú a profesijnú činnosť ako je ňou realizovaný žalovaný marketing, reklama, ako

aj politická činnosť i zdržovacia činnosť, čím je zodpovedané, že ide aj o „dodávateľa“ (prípadných) nekalých praktík a nekalých, resp. neprijateľných zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľov, čím je daná hmotnoprávna aj procesná legitímácia žalovaného. Pojem „dodávateľ“ v zmysle § 302 CSP, v duchu čl. 38, čl. 41, čl. 47 Charty alebo čl. 6 EDLP je podľa žalobcu potrebné vykladať racionálne v materiálnom zmysle a v kontexte špeciálneho typu žaloby o abstraktnej kontrole.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) dňa 24. marca 2022 rozhodol rozsudkom sp. zn. 11C/2/2021 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), ktorým žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. V odôvodnení s poukazom na § 301 až § 305 ods. 1 CSP, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a), b), e), f), i), p) zákona o ochrane spotrebiteľa, § 1, § 2 ods. 1, § 4 až § 8a, § 17 ods. 1, § 20, § 30 ods. 1 zákona o politických stranách a politických hnutiach uviedol, že spornou skutočnosťou medzi stranami bola pasívna vecná legitímácia žalovaného, ktorú žalovaný v spore namietal, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že žalovaný nie je subjektom, ktorý by zodpovedal definícii „dodávateľa“ v zmysle spotrebiteľského práva. Žalovaný je riadne registrovaná politická strana založená v zmysle zákona o politických stranách a politických hnutiach, ktorý veľmi striktným a podrobným spôsobom upravuje všetky otázky týkajúce sa vzniku, fungovania a zániku strany, vrátane veľmi podrobnej úpravy vo vzťahu k hospodáreniu a financovaniu strany, pričom § 20 ods. 2 zákona o politických stranách a politických hnutiach obsahuje výslovný zákaz podnikania strany vo vlastnom mene, ako aj uzatvárania zmlúv o tichom spoločenstve s tým, že § 20 ods. 3 zákona o politických stranách a politických hnutiach upravuje možnosť strany za splnenia zákonom stanovených podmienok založiť alebo stať sa spoločníkom obchodnej spoločnosti, ktorá však môže pôsobiť len v rámci obmedzeného predmetu činnosti v súlade s § 20 ods. 4 zákona o politických stranách a politických hnutiach. V danom prípade však nie je žalovaným subjektom obchodná spoločnosť založená žalovaným, pri ktorej by žalobca tvrdil a preukazoval uzatváranie spotrebiteľských zmlúv podliehajúcich abstraktnej kontrole v zmysle § 301 a nasl. CSP. Žalovaným subjektom je politická strana, ktorá podľa názoru súdu v žiadnom prípade nenaplnia definíciu „dodávateľa“ v zmysle § 52 ods. 3 OZ a ani v zmysle § 2 písm. e) zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovaný nie je osobou, ktorá by v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti uzatvárala akékoľvek spotrebiteľské zmluvy a rovnako ani občania štátu či už ako voliči alebo ako členovia strany nepoživajú vo vzťahu k akejkoľvek politickej strane alebo politickému hnutiu status spotrebiteľa. Žalobca nepreukázal uzatváranie akýchkoľvek spotrebiteľských zmlúv zo strany žalovaného. Tvrdenia žalobcu predstavujúce viac než extenzívny a dokonca až absurdný výklad ustanovení spotrebiteľského práva založený výlučne na subjektívnom vnímaní žalobcu bez akejkoľvek opory v tvrdeniach a preukázaných objektívnych skutočnostiach, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako zodpovedajúce minimálne definíciám „spotrebiteľa“, „dodávateľa“ a „spotrebiteľských zmlúv“, nemôžu založiť pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. Listinné dôkazy predložené v konaní žalobcom taktiež ani len nenasvedčovali existencii spotrebiteľských zmlúv, ktoré by boli uzatvárané medzi žalovaným ako dodávateľom výrobkov alebo služieb a medzi fyzickými osobami ako spotrebiteľmi prijímajúcimi žalovaným poskytované tovary alebo služby, pričom ani pri chápaní činnosti žalovaného ako služby verejnosti, nie je v žiadnom prípade možné činnosť politickej strany vykonávanú podľa zákona o politických stranách a politických hnutiach podradiť po právnu úpravu spotrebiteľského práva. Vzťah medzi akoukoľvek politickou stranou a občanmi disponujúcimi právom voliť a byť volený nie je možné kvalifikovať ako vzťah majúci spotrebiteľský charakter. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v prípade žalobcom tvrdených skutočností nejde o skutočnosti podliehajúce abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP, keďže ich východiskovým základom nie je právny vzťah majúci spotrebiteľský charakter a výsledkom činnosti žalovaného ako politickej strany nie je uzatváranie spotrebiteľských zmlúv. V prípade činnosti žalovaného ako politickej strany ide o činnosť vykonávanú na základe zákona o politických stranách a politických hnutiach, pričom žalovaného a občanov štátu, na území ktorého žalovaný ako politická strana pôsobí, nie je možné považovať za dodávateľa a spotrebiteľov z pohľadu právnej úpravy prijatej na ochranu spotrebiteľa.

Odvolanie a vyjadrenie žalovaného

4. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v lehote odvolanie, ktorého dôvodnosť vyvodil z § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g) a h) CSP navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací vyslovil, že predčasným, nesprávnym a protiprávnym postupom v konaní č. k. 11C/2/2021 a nesprávnym rozhodnutím (rozsudkom) vo veci samej Krajského súdu Bratislava č. k. 11C/2/2021-287 zo dňa 24. marca 2022 bol porušený zákon najmä § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a), b), e), i), p), q), r), u) a zd), § 3 ods. 1, 4, 5, § 26, § ZoOS č. 250/2007 Z. z., § 301 a § 302 CSP, § 2 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z. z., § 853 OZ, čl. 1 a 2 ods. 1 a 2 a), b), c), d), e), h), j) k), l) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, Smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „smernica o nekalých obchodných praktikách“) v neprospech žalobcu a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu späť na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne, ak by súd nenašiel materiálne prvky „obchodníka“ a „spotrebiteľských služieb alebo zmlúv“ v službách a činnostiach žalovaného navrhol, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie zákonnému sudcovi Okresného súdu ako nespotebiteľský spor. Žalobca uviedol, že odvolanie podal najmä z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia v otázke pasívnej legitímácie žalovaného, nesprávneho výkladu pojmu „obchodník a dodávateľ“, nesprávneho výkladu pojmu „služby“, neúplného zistenia skutkového stavu, nerešpektovaniu celého žalobného petitu a žalovaných činností žalovaného, nesprávneho posudzovania sporného predmetu činnosti žalovaného, predčasnosti napadnutého rozhodnutia, nevykonaniu dôkazov, i pre odňatie možnosti konať pred súdom nevykonaním žiadneho navrhovaného dôkazu, čo malo za následok predčasné a vecne nesprávne rozhodnutie vo veci a na to následne naviazané i vecne nesprávne rozhodnutie o trovách konania. Podľa žalobcu sa súd žiadnym kvalifikovaným spôsobom presvedčivo nevyjadril, či možno zmluvy o členstve v politickej strane, darovacie zmluvy medzi žalovaným a fyzickými osobami („FO“), zmluvy o pôžičkách od FO pre žalovaného, zmluvy o verejnom prísľube pre občanov, zmluvy a dohody o korupčných aktivitách alebo o praní špinavých peňazí a o poskytovaní nelegálnych služieb považovať za neštandardné písomne, ústne alebo konkludentné „spotrebiteľské zmluvy“, aj keď zrejme niektoré absolútne neplatné pre ich rozpor so zákonom. Rozhodnutie súdu žalobca považuje za povrchné a rýdzo formálne, žiadnym spôsobom súd kvalifikovane nevysvetlil prečo žalovaný subjekt nepovažuje za „dodávateľa služieb“, za „obchodníka“, za „ilegálneho obchodníka“, nedefinoval politickú činnosť ako službu, nevysvetlil, prečo neskúma materiálne žalované činnosti žalovaného, prečo nepovažuje „politické služby“ za služby hodné ochrany spotrebiteľa, nevysvetlil, prečo nepovažuje článok 6a Stanov žalovaného „Práva a povinnosti členov“, „byť právne zastupovaný a podporovaný v činnostiach, ktoré koná v záujme strany a v súlade s jej stanovami a programom“ za riadnu službu pre fyzické osoby. Fakt, že je nejaký subjekt pro forma registrovaný ako „politická strana (hnutie)“ ešte neznamená, že sa nemôže dopúšťať prípadnej protiprávnej činnosti a túto poskytovať ako službu alebo služby pre fyzické osoby (spotrebiteľov). Podľa názoru žalobcu si súdy často zamieňajú politickú, hybridnú činnosť a poslanceckú činnosť, hoci sa tieto v mnohom prekrývajú. Legálna politická činnosť je vlastne kolektívna služba poskytovaná občanom, členom strany a iným osobám, teda ide jednoznačne o služby poskytované v SR v zmysle § 1 ods. 2 ZoOS, v rámci ktorých sa poskytuje najrôznejšie spektrum iných činností (služieb) publikačná, zastupovanie občanov, poradenstvo, tvorba literárnych diel, návrhov právnych predpisov a iná duševná alebo fyzická administratívna činnosť (služba). Občan je voličom len v deň volieb, ostatnú časť rokov sú členovia a občania, fyzické osoby spotrebiteľmi politických, hybridných, informačných alebo ilegálnych služieb žalovaného, preto je jednoznačne žalovaný v materiálnom zmysle „obchodníkom“ bez legálnej licencie na podnikanie, ak nelegálne podnikanie aj prevádzkuje. Pojem „podnikanie“ je podmnožina skupín subsumovaných pod autonómny pojem „obchodník“. Politické strany a politici sú platení priamo z verejného majetku ako aj z darov, a členských príspevkov, jednoznačne vykonávajú profesionálnu činnosť na svoje živobytie a poskytujú svoje služby (znanosti, um, nápady a tvoria právne predpisy) občanom, preto ich treba považovať za obchodníkov a dodávateľov súťažiacich medzi sebou aj o spotrebiteľov v rámci hospodárskej súťaže, aj ak absentuje postavenie „podnikateľa“. Konanie žalovaného je podľa žalobcu obchodnou praktikou žalovaného, jeho obchodných zástupcov a jeho

služby roky poskytované v SR pre vybrané fyzické osoby, preto je na mieste súdom skúmať, či nejde o ilegálne služby poskytované spotrebiteľom na základe nezákonných spotrebiteľských dohôd, zmlúv a činností nepodnikateľom, ale reálnym „obchodníkom“ bez oprávnenia na vykonávanie tejto zakázanej činnosti. Žalobca súdu navrhol, aby vypočul sudcu NS SR Martina Bargela a pripojil trestné spisy Najvyššieho súdu SR vo veciach v kauze Dobytkár, Očistec, Judáš, Súmrak na preukázanie poskytovania ilegálnych služieb žalovaného pre fyzické osoby. Ďalej navrhol dožiadať alebo vypočuť NAKA a Úrad špeciálnej prokuratúry o vydanie prehľadu trestných činov a trestných stíhaní členov (obchodných zástupcov) a tzv. nominantov žalovaného trestne stíhaných od roku 2006 do dnes, na preukázanie obchodného modelu ilegálneho podnikania, ilegálneho obchodovania a nekalých praktík popri zneužívaní politického práva a poskytovaní protiprávných služieb. V prípade, že by súd právne nenašiel ani stopu po spotrebiteľskom vzťahu v žalovanej veci, žalobca navrhol súdu uprednostniť postup a výklad, ktorý zamedzí rozhodnutiu vo veci samej, že formálny rozsudok bez meritórneho prejednávania žalovanej problematiky protiprávnej činnosti žalovaného zruší a vec na meritórne prejednanie postúpi zákonnému sudcovi Okresnému súdu v zmysle CSP, keďže žalovaný je jednoznačne pôvodcom žalovanej protiprávnej činnosti a nemôže byť pasívne nelegitimovaný, pretože to by bolo v rozpore s realitou; prípadná a rozporovaná absencia sporného spotrebiteľského vzťahu v konaní o abstraktnej žalobe a prípadný subjektívny omyl v type žaloby, nerobí žalobu nedôvodnou, ale skôr robí súd kauzálnu nepríslušným a to má zhojiť práve postup súdu pri posudzovaní obsahu žaloby a správnom kauzálnom a vecným určením predmetu žaloby ex offio, napriek vôli strane konania. Hlavným cieľom a účelom ochrany spotrebiteľa (i abstraktnej kontroly) je vylúčiť z právneho prostredia, z reálneho života aj z hospodárskej súťaže protiprávnu činnosť subjektov súkromného práva akým je aj žalovaný, a to bez ohľadu na to, či má takýto „porušovateľ“ licenciu na podnikanie alebo nemá, alebo prípadne bez nej podniká alebo podniká zo zakázanými službami a tovarom.

5. V ďalších doplneniach odvolania (po uplynutí lehoty na podanie odvolania), žalobca navrhol odvolaciemu súdu predmetné odvolacie konanie prerušiť v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP a podať Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na preskúmanie a derogáciu časti § 301 CSP v slovách „proti dodávateľovi“ pre rozpor s judikatúrou Súdneho dvora EÚ (ďalej len „SD EÚ“), ako aj pre rozpor s § 1 ods. 2 ZoOS č. 250/2007 Z. z., §§ 41, 42, 44 ods. 1, a nasl., §§ 53, 54 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 32, čl. 55 ods. 1, 2 Ústavy SR, OZ, čl. 1 a 2 ods. 1 a 2 b), c), d), e), h), j) k), l) Smernice o nekalých obchodných praktikách. Zároveň navrhol Najvyššiemu súdu SR predmetné odvolacie konanie obligatórne prerušiť aj v zmysle čl. 267 ZFEÚ a § 162 ods. 1 písm. c) a podať SD EÚ návrh k výkladu sporných otázok pasívnej legitimácie žalovaného a pojmov „obchodník ako politik/politik alebo politická strana ako legálny a nelegálny obchodník a ich služby alebo službičky“, „obchodník bezplatných elektronických služieb“, „ilegálny obchodník s korupčnými službami, praním špinavých peňazí alebo obchodník obchodujúci s fyzickými osobami ilegálne so zakázanými štátnymi informáciami“, obsah a rozsah pojmov „povolanie alebo remeslo (profesia) podmnožiny pojmu „obchodník“, „obchodník vs. (iba) dodávateľ“ a pod. pre rozpor/spor s judikatúrou SD EÚ, ako aj pre rozpor s § 1 ods. 2 ZoOS č. 250/2007 Z. z., §§ 41, 42, 44 ods. 1, a nasl., §§ 53, 54 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 32, čl. 55 ods. 1, 2 Ústavy SR, OZ, čl. 1 a 2 ods. 1 a 2 b), c), d), e), h), j) k), l) Smernice o nekalých obchodných praktikách. Žalobca uviedol, že súd nesprávne a neúplne zistil aj skutkový stav, preto jeho rozhodnutie je predčasné a zároveň vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu ignorujúc všeobecne známe skutočnosti, treba v zásade prijať aj fakty, že žalovaný je prevádzkovateľom a distribútorom digitálnych služieb a výrobcom autorských diel, že do hospodárskej súťaže dodáva rozsiahle elektronické služby ako dodávateľ najmä na platforme <https://www.strana-smer.sk/>, na platforme www.youtube.com, <https://www.youtube.com/c/SMERSoci%C3%A1InaDemokracia>, <https://www.facebook.com/smersd>, na ktorých spracúva veľké množstvo digitálneho obsahu, vystupuje ako spracovateľ osobných údajov FO v zmysle GDPR (General Data Protection Regulation), rozposiela verejnosti „Newsletter“, realizuje marketing a propagáciu, čo z neho v zásade robí minimálne elektronického dodávateľa služieb v hospodárskej súťaži pre verejnosť, nepodnikateľský charakter je minimálne sporný a v zásade aj irelevantný. Žalovaný čiastočne verejnosti poskytuje aj novinársko-publikačnú činnosť prostredníctvom internetu na citovaných platformách. Preto názor prvostupňového súdu, že žalovaný nie je v materiálnom zmysle „obchodník“ a nie je ani „dodávateľ“ žiadnych služieb je predčasný, založený na

nesprávne zistenom skutkovom stave, je vecne nesprávny a nedostatočne preskúmaný. Samotná tvorba a distribúcia rozsiahlych autorských diel z dielne žalovaného tvorených pre FO a pre verejnosť hoci aj bezplatne z neho robí konkurenta, dodávateľa, obchodníka a zároveň aj súťažiť v hospodárskej súťaži v EÚ nezávisle na jeho „formálnom evidovaní“ ako (iba) politického subjektu. Žalovaný prostredníctvom publikovania elektronických autorských diel s digitálnym audiovizuálnym obsahom na digitálnych platformách realizuje aj s cieľom dosiahnuť zisk, dosiahnuť úspech, získať nových členov (FO), získať členské, dary, pôžičky od FO a PO, získať úplatky a iné majetkové úžitky vo svoj prospech, pričom tento e-obsah je v zmysle VOP/VP FB, YT, a iných kanálov štandardne a bežne monetizovaný prostredníctvom reklamných kampaní ich prevádzkovateľov, z ktorých sa „zisk“ z reklamy pripojenej k digitálnemu obsahu autorských diel žalovaného a jej členov spravidla vypláca vlastníkom a užívateľom účtov, teda i žalovanému. Z tohto pohľadu súd vôbec na vec právne ani len nenahliadol, i keď nejde priamo o komerčnú (podnikateľskú) činnosť, alebo je vec minimálne sporná a súdom právne nevyhodnotená. Na základe tohto spresnenia treba uviesť, že zo znenia čl. 2 písm. b) Smernice 2005/29 vyplýva, že normotvorca Únie vychádzal z osobitne širokého poňatia pojmu „obchodník“, ktorý sa vzťahuje na „akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu“, pokiaľ vykonáva činnosť za odmenu a z jeho pôsobnosti nevyklučuje subjekty vykonávajúce úlohy všeobecného záujmu ani subjekty s verejnoprávnym postavením (pozri rozsudok z 3. októbra 2013, Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs, C-59/12, EU:C:2013:634, bod 32)“, rovnako za „obchodníka“ ako dodávateľa treba považovať aj obchodníka poskytujúceho legálne služby alebo nelegálne služby bezplatne, služby za úplatok, alebo za monetizáciu prostredníctvom iných obchodníkov, za dary, za členské príspevky, za pôžičky a úroky z pôžičiek od fyzických osôb prijatých pre žalovanú od občanov.

6. V doplnení odvolania z 20. júna 2022 žalobca uviedol, že je presvedčený, že na základe skutkov špecifikovaných a dôkazov opísaných v uzneseniach orgánov štátu najmä z Uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia JUDr. Q. U. a spol. ČVS: PPZ-230/NKA-VY4-2021 (pozn. správne ma byť 2022) z 19. apríla 2021, #Akcia OČISTEC“, Uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia Ing. H. C. a spol. ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020 z 5. novembra 2020 je nepochybné, že žalovaný, či už ako člen alebo obchodný zástupca zločineckej skupiny dlhodobo na území SR vykonáva rozsiahlu ilegálnu obchodnú činnosť, dlhodobo poskytuje protiprávne služby pre fyzické i právnické osoby, ktoré sú zároveň aj trestné, a teda je pasívne procesne i hmotnoprávne legitimovaný a právne zodpovedný za tento bordel v štáte i za žalované nekalé praktiky. Žalobca navrhol predložiť vec veľkému senátu na rozhodnutie pre rozpor aplikačnej praxe NS SR vo veci 7Co/3/2021 a judikátom R 61/2013, v priamom rozpore s Nálezom ÚS SR II. ÚS 381/2018 44/2018 i ÚS ČR II. ÚS 1658/11. Žalovaný má jednoznačne status hmotnoprávneho dodávateľa aj obchodníka nie len z horeuvedených, v odvolaní opakovane tvrdených skutočností, ale hlavne aj preto, že žalovaný funguje fakticky ako personálna a pracovná agentúra, sprostredkúva personálne obsadenie substrátu (fyzických osôb) do štátnych a samosprávnych firiem a orgánov verejnej moci, ale aj pre mafiu, resp. organizované zločinecké skupiny, teda ďalšia služba poskytovaná spotrebiteľom aj dodávaná do hospodárskej súťaže ako konkurencia, hoci si to málokto uvedomuje, pritom je irelevantné, či to robí za úplatok, za naturálnu odmenu, zadarmo (gratis) alebo za bartrový obchod alebo za protislužbu.

7. Dňa 21. júla 2022 doručil žalobca súdu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom najvyššieho súdu, ktorý boli alebo sú členmi KSČ/KSS alebo nominantmi žalovaného alebo Ľudovej strany - Hnutie za demokratické Slovensko alebo sudcami v komunistickom režime, v ktorom má žalovaný pôvod. Podaním doručením súdu 11. augusta 2022 k vznesenej námietke zaujatosti uviedol, že žiada doplniť skutkový stav vyžiadanim si stanoviska a prehlásenia každého sudcu najvyššieho súdu, či boli alebo neboli v minulosti priamo členmi KSČ a KSS, či boli alebo neboli v minulosti priamo ich blízke osoby, najmä ich rodičia členmi KSČ a KSS, dopytom objektivizovať stav a požiadať Ústav pamäti národa a Ústav pro studium totalitních režimů verifikovať, či konajúci sudcovia najvyššieho súdu boli alebo neboli podľa záznamov členmi KSČ a KSS a následne spravodlivo objektívne rozhodnúť o námietkach a ne/vylúčení dotknutých sudcov.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a uviedol, že krajský súd dostatočne a presvedčivo odôvodnil napadnutý rozsudok,

považuje ho za vecne správny, vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia. Žalobca vo svojich podaniach predkladá priam až absurdný výklad ustanovení spotrebného práva, založený len na jeho subjektívnom vnímaní. Navrhované dôkazy žalobcom sú nadbytočné a nehospodárne a nesúvisiace s prejednávanou vecou, respektíve bez relevancie k nej, pričom žalobca ani neuvádza, čo nimi chce preukázať.

Posúdenie veci odvolacím súdom

9. Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 31 ods. 2 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané proti rozsudku, proti ktorému je prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), podané oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) a § 304 CSP), dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave ako prvostupňového súdu a pred rozhodnutím o odvolaní Najvyšším súdom Slovenskej republiky nadobudol účinnosť zákon č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov“), ktorý zmenil právnu úpravu v konaniach o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach a aj príslušnosť súdov s účinnosťou od 25. júla 2023. Preto bolo v odvolacom konaní potrebné najprv ustáliť, podľa ktorej právnej úpravy sa konanie dokončí.

11. Podľa § 9 písm. a) zákona o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov na konanie v sporoch v spotrebiteľských veciach podľa tohto zákona je príslušný Mestský súd Bratislava IV pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre.

12. Podľa § 27 ods. 4 zákona o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o žalobe na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov sa vzťahuje Civilný sporový poriadok.

13. Podľa § 471e CSP konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach začaté a právoplatne neskončené do 24. júla 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 24. júla 2023 na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 24. júla 2023; to neplatí, ak podľa osobitného predpisu výkon súdnictva prechádza z vecne a miestne príslušného súdu na iný súd.

14. Podľa § 34 ods. 3 CSP o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu rozhoduje najvyšší súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 36 ods. 2 CSP príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

16. Ustanovenie § 471e CSP predstavuje procesné ustanovenie intertemporálnej povahy, ktorým sa určuje režim dočasného, prechodného (intertemporálneho) spolupôsobenia skoršej a neskoršej právnej úpravy; teda vzájomný vzťah týchto úprav. Nosným pojmovým znakom procesnej intertemporality je princíp okamžitej aplikovateľnosti novej procesnej úpravy na všetky konania prebiehajúce na súde a začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov. Účelom princípu okamžitej aplikovateľnosti nových procesných noriem, teda použiteľnosti nových procesných ustanovení na konania začaté a prebiehajúce podľa doterajšej právnej úpravy, je zabezpečiť taký procesný priebeh jednotlivých konaní, ktorý nepripúšťa alternatívne a v dôsledku toho sporné výklady pre časovú pôsobnosť príslušných predpisov alebo ich jednotlivých ustanovení (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2014, sp. zn. PL. ÚS 107/2011, uznesenie z 12. apríla 2018, sp. zn. II. ÚS 185/2018, uznesenie z 22. septembra 2020, sp. zn. III. ÚS 349/2020, nález z 8. februára 2023, sp. zn. II. ÚS 451/2022).

17. Ustanovenie § 471e CSP je výnimkou z princípu okamžitej aplikovateľnosti novej procesnoprávnej úpravy konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v znení účinnom od 25. júla 2023 a

vzťahuje sa výlučne na konania začaté a právoplatne neskončené na súdoch vecne a miestne príslušných.

18. Príslušnosť súdu na konanie o odvolaní, t. j. na konanie v druhej inštancii, sa označuje ako funkčná príslušnosť. Ustanovenie § 471e CSP explicitne neupravilo, že konania o odvolaní začaté a právoplatne neskončené do 24. júla 2023 sa dokončia na súde funkčne príslušnom podľa predpisov účinných do 24. júla 2023 a zároveň funkčná príslušnosť nie je explicitne upravená ani v zákone o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. V súlade s § 27 ods. 4 zákona o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov je preto v konaní potrebné postupovať podľa všeobecných ustanovení o funkčnej príslušnosti upravených v Civilnom sporovom poriadku. Keďže odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu krajského súdu, funkčne príslušným na rozhodovanie v odvolacom konaní je v súlade s § 34 ods. 3 CSP najvyšší súd.

19. Z intertemporálneho ustanovenia § 471e CSP je zrejmé, že konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach právoplatne neskončené do 24. júla 2023 sa dokončia podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, preto najvyšší súd rozhodoval o odvolaní podľa úpravy účinnej do 24. júla 2023.

20. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, na základe čoho sa pri posudzovaní odvolania zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku. Oboznámením sa s obsahom spisu a odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správnym procesným postupom zistil skutkový stav veci, dospel ku skutkovým zisteniam a vec právne posúdil, na základe čoho dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozsudku krajského súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

21. V konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach sa jedná o konanie, v ktorom sa preskúmava neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. v iných zmluvných dokumentoch ako i nekalých obchodných praktík, mimo rámca okolností konkrétneho prípadu. Výsledkom tohto konania je záväzné stanovenie toho, či sa zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve bude považovať ex nunc za neprijateľnú, resp. obchodná praktiku za nekalú alebo nie.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane

spotrebiteľa“) nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

27. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

28. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

29. Podľa § 301 CSP konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu.

30. Z vymedzenia konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach upravenej v § 301 a nasl. CSP vyplýva, že abstraktnej kontrole môže podliehať iba spotrebiteľský spor (§ 290 CSP) a žaloba musí byť podaná proti dodávateľovi. Za spotrebiteľský spor sa považuje spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Pri posúdení, či nárok súvisí so spotrebiteľskou zmluvou treba vychádzať z hmotného práva, pričom musí byť naplnené kritérium, že ide o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Aspekt sporu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou je zachovaný aj v prípade, ak sa spor týka iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Základný predpoklad na to, aby súd mohol konať o abstraktnej kontrole je to, že spor sa týka spotrebiteľa a dodávateľa a vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy alebo ide o súvisiaci spor.

31. V predmetnom spore sú podľa žalobcu spotrebiteľmi občania Slovenskej republiky ako voliči a členovia strany SMER - sociálna demokracia a dodávateľom je žalovaný, ktorý sa v rámci svojej politickej, informačnej činnosti dopúšťa nekalej obchodnej praktiky.

32. V Slovenskej republike môžu pôsobiť politické strany a politické hnutia (ďalej len „strana“) podľa zákona o politických stranách a hnutiach a európske politické strany a európske politické nadácie podľa osobitného predpisu. Tento zákon ustanovuje podmienky vzniku strany, registre strán, podmienky zániku strany, práva a povinnosti strany, hospodárenie a financovanie strany, sankcie za nesplnenie povinností, niektoré pravidlá súčinnosti Slovenskej republiky s Úradom pre európske politické strany a európske politické nadácie a niektoré pravidlá týkajúce sa európskych politických strán so sídlom na území Slovenskej republiky (ďalej len „európska strana“) a európskych politických nadácií so sídlom na území Slovenskej republiky (ďalej len „európska nadácia“) (§ 1 zákona o politických stranách).

33. Ustanovenie § 1 zákona o politických stranách upravuje dve základné otázky. Tou prvou, pre úvodné ustanovenia právnych predpisov tradičnou, je vymedzenie vecnej pôsobnosti zákona, teda určenie toho, na aké spoločenské vzťahy sa má dotknutý zákon uplatňovať. Druhým okruhom právnej úpravy je i výslovné určenie toho, aké politické strany, resp. politické subjekty môžu v SR pôsobiť. Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť zákona o politických stranách, tá je určená pozitívne, teda výpočtom spoločenských vzťahov, na ktoré sa zákon bude aplikovať. Zákon o politických stranách upravuje vznik, činnosť a zánik politických strán pôsobiacich v SR komplexne a pomerne vyčerpávajúco. Výpočet spoločenských vzťahov uvedených v § 1 však treba považovať, aj napriek nepoužitiu slova „najmä“, za demonštratívny. Jeho účelom totiž nie je vyčerpávajúco uviesť všetky aspekty postavenia a činnosti politických strán, ktoré sú zákonom o politických stranách a hnutiach upravené.

34. Politická strana nesmie vo vlastnom mene podnikat' a ani uzatvárať zmluvy o tichom spoločenstve. Strana môže založiť alebo stať sa spoločníkom obchodnej spoločnosti, musí však byť jej jediným zakladateľom alebo jej jediným spoločníkom; obchodná spoločnosť môže byť založená len na účel podnikania. Predmetom činnosti takejto obchodnej spoločnosti, ktorú strana založila alebo sa stala jej jediným spoločníkom, môže byť len a) prevádzkovanie vydavateľstiev, nakladateľstiev a tlačiarň, b) publikačná a propagačná činnosť, c) výroba a predaj predmetov propagujúcich program a činnosť strany, d) usporadúvanie vzdelávacích a politických akcií, e) výkon správy majetku strany. (§ 20 ods. 2, 3, 4 zákona o politických stranách a hnutiach).

35. Odvolací súd k odvolacím námietkam žalobcu poukazuje na to, že medzi občanmi Slovenskej republiky a stranou SMER - sociálna demokracia ako politickou stranou nedochádza k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, keďže politická strana nie je oprávnená podnikat' (§ 20 ods. 2 zákona o politických stranách), teda nedisponuje ani zákonným oprávnením ako dodávateľ uzatvárať a plniť spotrebiteľské zmluvy (§ 52 ods. 3 OZ).

36. Za spotrebiteľské zmluvy nemožno považovať zmluvy menované žalobcom v žalobe i v odvolaní, a to zmluvy o členstve v politickej strane, zmluvy o verejnom prísľube pre občanov, zmluvy a dohody o korupčných aktivitách alebo o praní špinavých peňazí a o poskytovaní nelegálnych služieb, lebo účastníci týchto dohôd z hľadiska spotrebiteľského práva nie sú dodávateľ a spotrebiteľ. Keďže vzťah medzi nimi nie je vzťahom spotrebiteľským, tieto zmluvy ako aj konanie žalovaného uvedené v žalobe, nemôže byť predmetom prieskumu abstraktnej kontroly pred súdom.

37. Ak nie sú naplnené základné procesné podmienky konania, súd nepristúpi k obsahovému hodnoteniu žaloby. V prípade konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je predpokladom existencia spotrebiteľského vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom a v prípade splnenia tejto podmienky súd pristúpi k prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok alebo nekalých obchodných praktík. V danom prípade tak krajský súd ako aj odvolací súd dospeli k záveru o absencii spotrebiteľského vzťahu, preto súd nemohol pristúpiť ku skúmaniu konania žalovaného a hodnotiť, či jeho konanie naplnilo kritérium nekalej obchodnej praktiky.

38. K navrhovaným dôkazom stranou žalobcu súd uvádza, že dospel k záveru, že žiadny z uvedených dôkazov nevykoná, pretože žiaden z nich nie je spôsobilý preukázať skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zmenu rozhodnutia súdu v danej veci.

39. K návrhu žalobcu na postúpenie sporu príslušnému okresnému súdu ako nespotebiteľského sporu, ak odvolací súd dospeje k názoru o neexistencii spotrebiteľského vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, odvolací súd konštatuje, že takýto postup nie je možný, pretože nedostatkom konania iniciovaného žalobcom nie je nepríslušný súd, ktorý vo veci rozhodoval, ale nesprávny výber právnych prostriedkov, ktoré žalobca použil vo vzťahu k želanému výsledku, ktorý chcel dosiahnuť žalobou.

40. Podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak

- a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,
- b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,
- c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

41. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

42. Odvolací súd zároveň v súlade s § 162 ods. 3 CSP rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania a o 1. predložení veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na konanie o súlade právnych predpisov a zároveň 2. o podaní návrhu žalobcu na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke Súdnemu dvoru EÚ tak, že oba návrhy žalobcu zamietol. Ku konaniu pred Ústavným súdom SR odvolací súd uvádza, že je názoru, že § 301 CSP je v súlade so žalobcom označenými právnymi predpismi, preto nebude iniciovať konanie pred Ústavným súdom SR.

43. K prejudiciálnemu konaniu odvolací súd uvádza, že Súdny dvor EÚ je oprávnený vykladať výlučne právo únie a nie právo vnútroštátne. Naformulované prejudiciálne otázky nesmerujú k posúdeniu súladu vnútroštátneho práva s úniovým právom, ale k posúdeniu, či politickú stranu možno považovať za obchodníka a de facto dodávateľa na účely spotrebiteľských vzťahov. Vnútroštátny súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany sporu na prerušenie konania a predloženie návrhu na začatie konania Súdnemu dvoru EÚ na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. Túto povinnosť nemá ani vtedy, keď v prípade určitej veci aplikuje ustanovenie zákona platného a účinného na území Slovenskej republiky, do ktorého bol transponovaný obsah právnych noriem EÚ. Zmyslom riešenia prejudiciálnej otázky je zabezpečiť jednotný výklad úniového práva, teda nie rozhodnúť spor, ktorý nemá žiadnu úniovú relevanciu a je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny (R 61/2013).

44. S poukazom na uvedené návrhy na prerušenie konania odvolací súd zamietol podľa § 162 ods. 3 CSP.

45. Na vznesenú námietku zaujatosti z 21. júla 2022 odvolací súd neprihliadal podľa § 125 ods. 2 CSP, pretože pri skúmaní jej náležitostí zistil, že námietka bola súdu doručená len v elektronickej forme bez autorizácie a v lehote desiatich dní nebola súdu dodatočne doručená v listinnej podobe alebo elektronickej podobe s autorizáciou a zároveň nespĺňala zákonné podmienky podľa § 52 ods. 2 CSP.

46. Do odvolacieho konania na stranu žalobcu prejavil záujem vstúpiť subjekt MEDZINÁRODNÍ ODBOROVÝ SVAZ MAFIE, Mezinárodní odborová organizace, so sídlom Drahobejlova 1058/17, Libeň, Praha 9, Česká republika, IČO: 177 21 113, zapísaný v spolkovom registri vedenom na Mestskom súde v Prahe, a to podaním doručeným elektronicke bez autorizácie, tunajšiemu súdu 14. februára 2023. Keďže v lehote 10 dní nebolo súdu doručené aj podanie (návrh na vstup intervenienta) v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou, v ďalšom konaní na takýto návrh nemohol prihliadať (§ 125 ods. 2 CSP).

47. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného záverom konštatuje, že mal za to, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je vzťahom spotrebiteľským, pretože žalovaný ako politická strana nemôže byť dodávateľom v spotrebiteľských vzťahoch, lebo podnikanie má zakázané priamo v zákone o politických stranách a hnutiach. Politickú činnosť nevykonáva za odmenu, ktorú by mali politickej strane vyplatiť spotrebiteľia. Financovanie politických strán je upravený v § 22-§ 32 zákona o politických stranách a hnutiach. Politické strany sú financované jednak zo štátneho rozpočtu a aj z členských príspevkov. Ďalej sú zdrojom financií príjmy z darov a iných bezodplatných plnení, príjmy z dedičstva, príjmy z predaja alebo prenájmu jej hnutel'ného majetku alebo nehnuteľností, príjmy z úrokov z vkladov jej prostriedkov v bankách, podiely na zisku z podnikania obchodných spoločností, výnosy z cenných papierov verejne obchodovateľných na verejnom trhu, h) príjmy z pôžičiek a úverov, atď.

48. Na podnikanie, a to len v zákonom stanovenom rozsahu podnikateľskej činnosti, si politická strana môže založiť obchodnú spoločnosť.

49. S poukazom na uvedené, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby pretože nezistil dôvodnosť odvolania.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, zo súdneho spisu vyplýva, že mu v odvolacom

konaní vznikli trovy konania, preto súd žalovanému priznal nárok na náhradu vzniknutých trov proti neúspešnému žalobcovi.

51. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej

veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP (§ 447 písm. e) CSP).